

Sygn. akt VI U 1317/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Radomiu VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jarosław Łuczaj

Protokolant st. sekr. sąd. Marta Gackiewicz

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2017 roku w Radomiu

sprawy F. Z. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania F. Z. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 8 września 2015 roku, nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje F. Z. (1) prawo do emerytury z dniem (...)

SSO Jarosław Łuczaj

Sygn. akt VI U 1317/15

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 28 września 2015 roku F. Z. (1) odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 8 września 2015 roku, nr (...), zaskarżając ją w całości. Zarzucił jej: nieuwzględnienie okresu, w którym pracował w rolnictwie, tj. od 18 września 1971 roku do 20 stycznia 1975 roku oraz od 15 stycznia 1977 roku do 9 stycznia 1979 roku; błędne uznanie przez ZUS, że świadectwo pracy przedłożone organowi jest jego kserokopią podczas, gdy jest to oryginał, na którym widnieje czarny tusz. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury (odwołanie – k. 3-4).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono, że wnioskodawca nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999 roku pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w wymiarze co najmniej 15 lat, ani co najmniej 25 lat ubezpieczenia ogólnego, a jedynie 22 lata, 1 miesiąc i 11 dni. Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 10 stycznia 1979 roku 31 grudnia 1996 roku w Przedsiębiorstwie (...) na podstawie świadectwa pracy w warunkach szczególnych, które zdaniem organu rentowego jest kserokopią. Organ rentowy nie uznał pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresach od 18 września 1971 roku do 20 stycznia 1975 roku i od 15 stycznia 1977 roku do 9 stycznia 1979 roku, ponieważ nie są w pełni udowodnione. Brak jest zaświadczenia o fakcie posiadania gospodarstwa rolnego przez rodziców i brak zaświadczenia o opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne rolników przez rodziców od 1 lipca 1977 roku. Ponadto wnioskodawca wnosil o uznanie okresu do 20 stycznia 1975 roku, natomiast już od 28 listopada 1974 roku był zatrudniony, a następnie od 24 stycznia 1975 roku do 14 stycznia 1977 roku przebywał w wojsku (odpowiedź na odwołanie – k. 5).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

F. Z. (1) urodził się (...) i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności bezsporne).

J. i W. małżonkowie Z. – rodzice F. Z. (1) nabyli nieodpłatnie z mocy samego prawa z dniem 4 listopada 1971 roku na zasadzie wspólności ustawowej własność nieruchomości rolnej położonej w W., o powierzchni 8,80 ha. W tym samym dniu J. Z. nabył z mocy samego prawa nieodpłatnie własność nieruchomości rolnej położonej w W., o powierzchni 0,53 ha. J. Z. był również współwłaścicielem 1/2 części nieruchomości rolnej położonej w W., o powierzchni 0,84 ha. J. i W. małżonkowie Z. na zasadzie wspólności ustawowej byli także współwłaścicielami 1/2 części nieruchomości zabudowanej, położonej w W., o powierzchni 0,19 ha. J. Z. w rejestrach ewidencji gruntów i budynków założonych dla obrębu W. w latach 1967-1974 roku figurował jako władający gospodarstwem rolnym o powierzchni 8,85 ha. W latach 1974-1981 W. i J. małżonkowie Z. figurowali jako właściciele gospodarstwa rolnego o powierzchni 8,78 ha (akt notarialny Rep. A (...) w aktach osobowych – k. 11, zaświadczenie ze Starostwa Powiatowego w R. – k. 15).

W. Z. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresach od 1 lipca 1977 roku do 31 grudnia 1982 roku i od 1 stycznia 1983 roku do 31 grudnia 1990 roku (kwestionariusz – k. 15).

Od dnia 12 października 1962 roku F. Z. (1) zameldowany był na pobyt stały w W. przy ul. (...). W 1970 roku ukończył on szkołę podstawową. Jego rodzice utrzymywali się wyłącznie z gospodarstwa rolnego. F. Z. (1) miał tylko starszego brata, który po ukończeniu przyzakładowej szkoły zawodowej pracował w przedsiębiorstwie (...) w W.. Brat pomagał rodzicom, gdy wracał z pracy, a F. Z. (1) cały czas pracował w gospodarstwie rolnym. Uprawiano w nim zboża, rzepak i ziemniaki, hodowano 6-8 krów, 10-15 świń i 2 konie. F. Z. (1) siał pszenicę, jęczmień i żyto, sadił ziemniaki, orał, kosił, zwoził płony i młócił. Pracował przy obrządki inwentarza. Zimą robił młockę, parował kartofle w parniku dla świń, karmił zwierzęta i młynkował zboże. Jego praca w gospodarstwie trwała od świtu do ciemnej nocy. Nie wyjeżdżał on na wakacje (zyciorys, zeznania świadków w aktach osobowych – k. 11, zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt stały w aktach ZUS, zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 18, 24, 30, zeznania świadków F. J., A. Z. – zapis na płycie CD – k. 24).

W okresie od 28 listopada 1974 roku do 21 stycznia 1975 roku F. Z. (1) zatrudniony był w Cementowni (...) w W. (świadcstwo pracy – k. 12 akt ZUS).

W okresie od 24 stycznia 1975 roku do 14 stycznia 1977 roku F. Z. (1) odbywał zasadniczą służbę wojskową (kserokopia książeczki wojskowej – k. 3-5 akt (...)).

Po powrocie z wojska F. Z. (1) nadal mieszkał z rodzicami i pracował u ojca na gospodarce. Jego praca w gospodarstwie wyglądała tak samo jak przed pójściem do wojska (zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 18, 24, 30, zeznania świadków F. J., A. Z. – zapis na płycie CD – k. 24).

W okresie od 24 listopada 1977 roku do 3 marca 1978 roku F. Z. (1) uczestniczył w kursie spawania elektrycznego. Kurs ten trwał 2-3 godziny dziennie i w tym okresie F. Z. jednocześnie pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. W dniu 3 marca 1978 roku F. Z. (1) uzyskał uprawnienia spawacza elektrycznego, a w dniu 27 marca 1986 roku spawacza w osłonie CO₂ (kserokopia książeczki spawacza w aktach osobowych – k. 11, zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 18, 24, 30).

W okresie od 10 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1996 roku F. Z. (1) zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w R. Oddział w W. na stanowisku ślusarza-spawacza. Zajmował się tylko spawaniem. Był oddelegowany do cementowni w W., później w N., w I.. Poza tym pracował na miejscu na wydziale konstrukcyjnym w warsztacie. Spawał konstrukcje pod silosy, słupy i zbiorniki. Na wyjazdach spawał przeważnie elementy pieców, tj. młyny, które suszyły cement, elementy suszarni. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, na trzy zmiany, nieraz po 12 godzin (umowy o pracę, świadectwo pracy, świadectwo wykonania pracy w szczególnych warunkach, karty obiegowe, angaże w aktach

osobowych – k. 11, zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 18, 24, 30, zeznania świadków: J. Ć. i L. S. – zapis na płycie CD – k. 30).

W dniu 31 sierpnia 2015 roku F. Z. (1) złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniosek o przyznanie prawa do emerytury (wniosek – k. 1-4 akt ZUS).

Decyzją z dnia 8 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił mu prawa do dochodzonego świadczenia wobec braku udowodnienia wymaganego przepisami ustawy 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy uznał za udowodniony łączny staż ubezpieczeniowy wynoszący na dzień 1 stycznia 1999 roku 22 lata, 1 miesiąc i 11 dni. Zakład nie uznał pracy w warunkach szczególnych w okresie od 10 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1996 roku w Przedsiębiorstwie (...), ponieważ wnioskodawca przedłożył kserokopię świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja – k. 10 akt ZUS).

F. Z. (1) w dniu 28 września 2015 roku przedłożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w R. zeznania świadków na okoliczność pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 18 września 1971 roku do 20 stycznia 1975 roku oraz od 15 stycznia 1977 roku do 9 stycznia 1979 roku (zeznania świadków w aktach ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. nie uznał zeznań świadków, ponieważ brak zaświadczenia potwierdzającego fakt posiadania gospodarstwa rolnego przez rodziców wnioskodawcy oraz brak jest zaświadczenia potwierdzającego opłacanie przez nich składek na (...) od dnia 1 lipca 1977 roku (pismo ZUS z dnia 26 października 2015 roku w aktach ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych pozwanego organu oraz aktach osobowych wnioskodawcy ze spornego okresu, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

W zakresie pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców, Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy oraz świadków F. J. i A. Z., którzy mieszkali w sąsiedztwie F. Z. (1) i byli naoczniymi świadkami wykonywanych przez niego robót w polu.

Zakres wykonywanej pracy przez wnioskodawcę w Przedsiębiorstwie (...) wynika z akt osobowych z tego okresu zatrudnienia oraz zeznań wnioskodawcy, a także świadków J. Ć. i L. S.. Sąd uznał, że zeznania w/w świadków są wiarygodne, rzetelne i obiektywne. Pochodzą one od osób obcych w stosunku do ubezpieczonego, nie nastawionych na konkretne rozstrzygnięcie w sprawie. Świadkowie pracowali razem z F. Z. (1) w spornych okresach, mieli więc możliwość obserwacji jego pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku poz. 887), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy.

Zgodnie natomiast z ust. 2 przytoczonego wyżej artykułu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków

zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest więc spełnienie przed dniem 1 stycznia 1999 roku wyłącznie przesłanki stażu. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. dożycia wieku emerytalnego na dzień 31 grudnia 2007 roku) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32, 33, 39 i 40 również po dniu 31 grudnia 2007 roku oraz nie przystąpieniu do OFE lub złożeniu wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2007 roku, II UZP 14/06).

Natomiast zgodnie z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Za pracujących w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Ustęp 4 powołanego artykułu stanowi, że wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 1 i 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Zatem zastosowanie będą miały przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Przepisy § 3 i 4 wymienionego rozporządzenia określają warunki, od których spełnienia zależy uzyskanie wcześniejszej emerytury. Są to: okres zatrudnienia wynoszący dla mężczyzn 25 lat, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A i osiągnięcie wieku emerytalnego 60 lat dla mężczyzn.

Ustalając okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik nie otrzymał wynagrodzenia lub świadczenia, w tym urlopów bezpłatnych. Okres urlopu wypoczynkowego oraz otrzymywany przez pracownika po 14 listopada 1991 roku zasiłek chorobowy traktuje się na równi z okresami wykonywania pracy.

Poza sporem w sprawie niniejszej pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wiek emerytalny 60 lat i nie jest członkiem OFE. Sprawą sporną było ustalenie, czy posiada 25-letni ogólny okres ubezpieczenia, w szczególności czy należy uwzględnić mu okresy pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 18 września 1971 roku do 20 stycznia 1975 roku oraz od 15 stycznia 1977 roku do 9 stycznia 1979 roku, a także czy wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A wyżej powołanego rozporządzenia w wymiarze co najmniej 15 lat i czy staż ten osiągnął przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Możliwość doliczenia do stażu ubezpieczeniowego okresów pracy w gospodarstwie rolnym przewiduje art. 10 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w myśl którego przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również jak okresy składkowe: okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki; przypadające przed dniem 1 lipca 1977 roku okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia oraz przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Oznacza to, że okresy te traktuje się jako okresy składkowe, o ile w czasie podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu rolników, tj. od dnia 1 stycznia 1978 roku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2003 roku, II UK 51/02, OSNPUSiSP 2004/7/127), a potem ubezpieczeniu społecznemu rolników (tj. od dnia 1 stycznia 1983 roku) - ubezpieczony opłacał składki na to ubezpieczenie albo mając ukończone 16 lat prowadził (tj. był rolnikiem przed

dniem 1 lipca 1977 roku) lub pracował (tj. miał inny status niż rolnik przed dniem 1 stycznia 1983 roku, bo od tej daty rolnicy mieli obowiązek opłacania składek również za domowników) w gospodarstwie rolnym.

W judykaturze utrwalony jest pogląd, że osoba, która ubiega się o zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym, winna spełniać kryteria domownika z art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 277). Domownikiem jest zaś osoba bliska rolnikowi, która ukończyła 16 lat, pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa albo w bliskim sąsiedztwie oraz stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy. Nadto osoba taka winna wykonywać pracę w gospodarstwie rolnym w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy pracowników, tj. minimum 4 godziny dziennie (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 2 lutego 1997 roku, II UKN 96/96, OSNP 1997/23/473; z dnia 13 listopada 1998 roku, II UKN 299/98, OSNP 1999/24/799; z dnia 18 lutego 1999 roku, II UKN 491/98, OSNP 2000/8/324; z dnia 10 maja 2000 roku, II UKN 535/99, OSNP 2001/7/650, LEX nr 49141; z dnia 18 września 2014 roku, I UK 17/14, LEX nr 1538420).

W ocenie Sądu Okręgowego F. Z. (1) pracował w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 18 września 1971 roku do 20 stycznia 1975 roku oraz od 15 stycznia 1977 roku do 9 stycznia 1979 roku. Jak bowiem wynika z jego zeznań i zeznań świadków F. J. i A. Z., wnioskodawca po ukończeniu szkoły podstawowej i osiągnięciu 16-go roku życia nadal mieszkał z rodzicami, był więc domownikiem. Już znajdujący się w aktach osobowych wnioskodawcy życiorys oraz zeznania świadków potwierdzają, że po ukończeniu szkoły wnioskodawca pracował w gospodarstwie rodziców. W tym czasie codziennie pracował w gospodarstwie razem z ojcem. Główny ciężar prac spoczywał na nim, bowiem jego brat pracował już wówczas zawodowo. Zważyć przy tym należy, że gospodarstwo rolne małżonków Z. nie było małe – liczyło ponad 8 ha, uprawiano tam zboże, ziemniaki i rzepak, hodowano zwierzęta, zatem w świetle okoliczności sprawy i zasad doświadczenia życiowego wiarygodnym jest, iż F. Z. (1) w czasie całego roku pracował tam minimum 4 godziny dziennie, a w okresie letnim znacznie dłużej. W ocenie Sądu faktu tego nie zmienia też okoliczność, że w okresie od 24 listopada 1977 roku do 3 marca 1978 roku F. Z. (1) uczestniczył w kursie spawania elektrycznego. Kurs ten trwał 2-3 godziny dziennie, wnioskodawca w tym okresie miał zatem możliwość jednoczesnego wykonywania pracy w gospodarstwie w wymiarze minimum 4 godzin. Zatem w okresie od 18 września 1971 roku do 20 stycznia 1975 roku oraz od 15 stycznia 1977 roku do 9 stycznia 1979 roku wnioskodawca w pełnym wymiarze czasu pracy przepracował 5 lat, 10 miesięcy i 6 dni, co jest czasem wystarczającym do wykazania 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Wbrew twierdzeniom organu rentowego bez znaczenia w niniejszej sprawie pozostaje fakt podlegania (czy też niepodlegania) ubezpieczeniu społecznemu rolników przez rodziców wnioskodawcy. Za niedopuszczalne należy uznać stosowanie (przez analogię) wobec osoby, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kryteriów objęcia ubezpieczeniem domowników rolnika na podstawie art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W szczególności chodzi o warunek pozostawania we wspólnocie gospodarczej z rolnikiem i stałości wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Tym samym żadnego znaczenia dla uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym w oparciu o art. 10 ust. 1 pkt 3 nie ma: status osoby bliskiej rolnikowi, zamieszkiwanie w gospodarstwie rolnym, jak i to czy praca była wykonywana stale czy tylko sezonowo (np. w czasie wakacji), podobnie jak i to, czy praca w gospodarstwie stanowiła dla danej osoby główne źródło utrzymania, bądź to czy rolnik, u którego ta osoba pracowała opłacał składkę na ubezpieczenie społeczne rolników (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 października 2016 roku, III AUa 837/16, LEX nr 2174879).

Okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez F. Z. (1), razem z okresem uznanym przez ZUS (22 lata, 1 miesiąc i 11 dni) wynosi zatem 27 lat, 11 miesięcy i 17 dni. Wobec tego spełniona została przesłanka legitymowania się co najmniej 25-letnim stażem ubezpieczeniowym.

Co do drugiej spornej w niniejszej sprawie kwestii pamiętać należy o tym, że aby wykazać prawo do wcześniejszego świadczenia emerytalnego konieczne jest udowodnienie, że wyłącznie prace określone w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie pozwala stwierdzić, że praca świadczona przez F. Z. (1) w spornym okresie w Przedsiębiorstwie (...) od 10 stycznia 1979 roku do 31 grudnia 1996 roku (tj. 17 lat, 11 miesięcy i 22 dni) na stanowisku spawacza wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych. Wprawdzie w dokumentacji pracowniczej wnioskodawcy z tego okresu, w umowach, angażach i świadectwach pracy stanowisko spawacz pojawia się naprzemiennie ze stanowiskiem ślusarz-spawacz, to jak wykazało jednak przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe faktycznie F. Z. (1) wykonywał prace spawacza. Stanowisko spawacza wymienione jest w szczególności we wnioskach o przeszeregowanie pracownika. Wnioskodawca posiadał uprawnienia w tym zakresie. Fakt pracy wnioskodawcy w charakterze spawacza wynika wprost z jego zeznań oraz zeznań świadków J. Ć. i L. S., którzy w tym okresie pracowali razem z F. Z. (1) i mieli możliwość obserwowania go podczas wykonywanych przez niego prac. Dlatego też Sąd uznał, że wnioskodawca w Przedsiębiorstwie (...) pracował w warunkach szczególnych, wykonując prace ujęte w wykazie A Dział XIV, poz. 12, tj. prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowo wodorowym, które częściowo dają się zakwalifikować (w przypadku pracy w delegacjach) jako prace ujęte w Dziale XIV, poz. 25, gdzie wskazano bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano remontowe na oddziałach będących w ruchu, w związku z działem V, poz. 14, tj. pracami przy produkcji cementu.

Konkludując, okres pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi 17 lat, 11 miesięcy i 22 dni. Spełnione więc zostały przesłanki określone w art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Wniosek w przedmiotowej sprawie wpłynął do organu rentowego 31 sierpnia 2015 roku, a wiek 60 lat wnioskodawca osiągnął w dniu (...). Zatem w sprawie niniejszej prawo do emerytury przysługuje od dnia (...)

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie I wyroku.

SSO Jarosław Łuczaj